

KERESZTÚT

Jézus Krisztus keresztje átöleli földünket

Nagybőjtben újra meg újra átéljük Urunk Jézus Krisztus szenvedésének és halálának történetét. Mindez a kálváriákon felállított keresztelnél, templomainkban a keresztúti stációs képeknél történik. Ez a keresztúti ájtatosság, - ahogy népünk nevezi -, egyidős a megtörtént eseménnyel.

A hagyomány szerint a Boldogságos Szűz Mária és egy-egy tanítvány, Jézus feltámadása után naponta végigjárta azt az utat, amelyen Jézus szenvedésének, halálának és temetésének fontosabb helyei, eseményei voltak. Ez az út, a kereszt útja nem maradt emlékező imádkozók nélkül utána sem.

A 14. századtól kezdődően ugyanezt az útvonalat, vagyis a Praetorium és a Szentsír közti 14 emlékhelyet a zarándokok, ferences szerzetesek vezetésével járták végig. Mivel nem minden zarándok lelkiületű kereszténynek adatott meg ezt az utat Jézus keresztútján végigjárni, helyi golgoták és keresztutak születtek.

A 14 stációs keresztút világméretű elterjedése Porto Maurizio-i Szent Lénárd római szerzetes nevéhez fűződik. (1676 – 1751). Ő maga 576 keresztutat állított fel. 1731 és 1742-ben a búcsúk kongregációja az általa meghatározott formát fogadta el. Ehhez a 14 stációból álló keresztúthoz később sok helyen egy 15-iket is csatoltak, amely Jézus feltámadását ábrázolja. A keresztúti ájtatosság, legbuzgóbb terjesztője a Ferences rend volt, akik „szent circulus”-nak, azaz szent körjáratnak nevezték.

Templomunk stációs képeit Fodor Albert, csíkrákosi amatőr festő készítette 1938-ban. Ezek előtt a képek előtt éljük át Jézus szenvedését nagybőjt minden péntekén.

Bara Ferenc, plébános

Sík Sándor:
A keresztút

IV. stáció

Megy a Jézus a Kálváriára.
Fejében a töviskoronája.

Véres rózsák verték ki a testét.
Megy a Jézus, viszi a keresztjét.

Most először roskadt el alatta,
Vad pribékek keze fölrángatta.

Szeges szíjak a húsába tépnek,
Borzalommal kísérik a népek.

Szeges szíjak csontig elevenbe.
Jön az úton Szűz Mária szembe.

A szeméből mennek mosolyognak,
De szívében hét tűre pokolnak.

Nézi Jézust, nézi a keresztfát,
Azt a véres, verejtékes orcát.

Azt az arcot, azt az édes-egyet,
Aki az ő testéből testedzett.

Kis Betlehem boldog éjjelében
Ő ringatta ámuló ölében,

Ő mosott rá, főzött és dagasztott,
Ágya szélén de hányszor virrasztott.

Ruhácskáit szőtte, fonta, foldta,
Haj pedig már akkor is de tudta...

Ő hogy nézte távolodó képét,
Mikor elment, három éve, végképp.

Nézi most is rogyadozó testtel,
Kicsi fiát a szörnyű keresztel.

Nézi, nézi, fátyolodó szemmel.
Megy a Jézus utána a tenger.

Véres úton, végestelen hosszan:
Tenger ember, férfi, gyerek, asszon.

Véres tajték veri ki a mesgyét.
Valamennyi viszi a keresztjét.

Nem hiányzik senki sem a sorból:
Legelől a tizenkét apostol.

Utánuk a számolatlan ezrek,
Ködbevesző végtelen keresztel.

Ott piheg a sok máj szegény is:
Édesapám, édesanyám, én is.

Hétfájdalmas, nézz ide miránk is,
Krisztus Anyja légy a mi anyánk is.

A szabadság mai szemmel

Március 15-én az 1848–49-es magyar szabadságharcra emlékezünk. Elődeink a szabadságukért harcoltak. Feltehetjük a kérdést ma is, 164 évvel a forradalom kitörése után: mit jelent ma a szabadság? Hogyan lehet szabad ma egy székely gazda? Erről a sokat emlegetett autonómia juthat eszünkbe, de tudjuk-e valójában, mit jelent? Azt tudjuk, hogy jogunk van hozzá, ez identitásunk megőrzésének, megmaradásunknak záloga hosszú távon, de a román politikai elit hallani sem akar róla. És nem remélhetjük azt sem, hogy Budapestről vagy Brüsszelsből kiharcolják nekünk. Saját kezünkbe kell vennünk sorsunkat, töltsük meg tartalommal az autonómia fogalmát!

A szabadság napjainkban sokkal inkább gazdasági tényező függvénye, mintsem politikaiaké. Meg kell erősödnünk gazdaságilag, arra kell alapoznunk, amink van: a csodás természeti környezetre, a háztáji gazdaságokra, őseink tudására. Hargita Megye Tanácsa az utóbbi időben sokat tett a székely termékek piacának bővítése érdekében, ehhez persze partnerekre volt szüksége, gazdaegyesületekre, helyi kezdeményezésekre, amelyeket felkarolhatott. Támogatjuk a székely áru bejutását magyarországi és romániai üzletláncokba (Cora, CBA), e termékek népszerűsítését, illetve a tej értékesítési lehetőségeinek minél nagyobb kihasználását (ezen a téren az utóbbi idők legnagyobb beruházása a keresztúri tejfeldolgozó üzem megvásárlása a Küküllő menti gazdák által). A meglévő közigazgatási eszközeink nagyobb mozgásteret adnak, mint hinnénk, és ezt igyekeztünk maximálisan kihasználni az elmúlt négy évben.

Nemrég az olaszországi tartományból, Dél-Tirol Autonóm Régióból érkezett gazdák mutatták be Madéfalván, ők hogyan dolgozzák fel a sertéshúst. A helyi Községi Házban egybegyűltek nagyon figyeltek, a nagyszámú érdeklődő is bizonyítja, hogy vidékünk lakóiban van újítani akarás, tanulási hajlandóság, hogy ami hasznos, ami nálunk is alkalmazható, azt ellessük, megtartva ugyanakkor hagyományainkat.

A fentiek bizakodásra adnak okot: szabadságharcunk győzelemmel ér véget. Fegyverünk ezúttal nem a kard, nem a lőfegyver, hanem a helytállás gazdasági és politikai téren.

*Borboly Csaba,
Hargita Megye Tanácsának elnöke*